

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยสยาม

TITLE FACTORS AFFECTING TO QUALITY ASSURANCE SUCCESS IN FACULTY LEVEL OF SIAM UNIVERSITY

สุภัทรา เอื้อวงศ์
โสภิตา ทะสังขา
กมลรัตน์ วัชรินทร์

หน่วยงาน สังกัด มหาวิทยาลัยสยาม
E-mail: supathra@siam.edu

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยสยามมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชาและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนใน 10 คณะวิชา กลุ่มตัวอย่างทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่ มอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 191 คน ทำการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยปัจจัย 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านบุคคล 5 ประเด็น ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจด้านประกันคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจในการดำเนินการประกันคุณภาพ ทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพและภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านองค์การและการบริหาร 5 ประเด็น ได้แก่ นโยบายและแผนงานประกันคุณภาพ โครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการประกันคุณภาพ การติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงาน วัฒนธรรมองค์กรและการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด โดยเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะวิชา โดยรวมทั้งปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านองค์การและการบริหารมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และพบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพในระดับคณะวิชาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารคณะ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพการศึกษา, ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ

ABSTRACT

A study of factors affecting the success of quality assurance in education for Faculties at Siam University was aimed to identify factors needed to implement the faculty-level quality assurance and factors leading to their accomplishment. 191 samples comprised in this study, including executives, faculty members, and staffs in 10 Faculties as determined by means of Krejcie and Morgan's table with simple random sampling. The research tool was used an opinion questionnaire towards factors to implement quality assurance, including 1) personal factor with 5 issues, i.e., understanding of quality assurance, motivation to implement quality assurance, attitude towards quality assurance, involvement to quality assurance, and leadership of the administrators, 2) organization and management factor with 5 issues, i.e., policy and planning of quality assurance, organizational structure conducive to quality assurance, internal communications, organizational culture, and support from the affiliated units. Data from 5-point rating scale were subjected to statistical analysis by software for means and standard deviation as well as Multiple Regression.

The results indicated that the overall rating for factors to implement quality assurance at the faculty level, including personal factor and organization and management factor were at the high levels. Factor that statistically predicted the accomplishment of quality assurance at a significant level of .01 was the leadership of the administrators and at a significant level of .05 was the involvement to implement quality assurance.

KEYWORDS: Educational assurance, Factors Affecting to Success

บทนำ

คุณภาพการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างทรัพยากรที่มีคุณค่า การศึกษาที่มีคุณภาพจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศ ทุกประเทศจึงมีมาตรการในการที่จะดำเนินการในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ การประกันคุณภาพการศึกษานับได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการวางแผนและการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบ มีการตรวจสอบและการประเมินผลการดำเนินงาน ตลอดจนการทบทวนการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ รวมทั้งให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการการศึกษา ทั้งยังเป็น

การป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพและสร้างสรรค์การศึกษาให้เป็นกลไกที่มีพลังในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น สถาบันต่างๆ จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับคณะวิชา ซึ่งเป็นระดับที่มีความสำคัญในการบริหารจัดการเรียนการสอน การสร้างองค์ความรู้ และการบริการวิชาการแก่สังคม การพัฒนาการดำเนินการประกันคุณภาพในระดับนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งการพัฒนาจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ว่ามีปัจจัยใดบ้างทั้งด้านบุคลากร ด้านองค์การและการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพเพื่อนำปัจจัยเหล่านั้น ไปสู่การส่งเสริมสนับสนุนเพื่อการพัฒนาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา

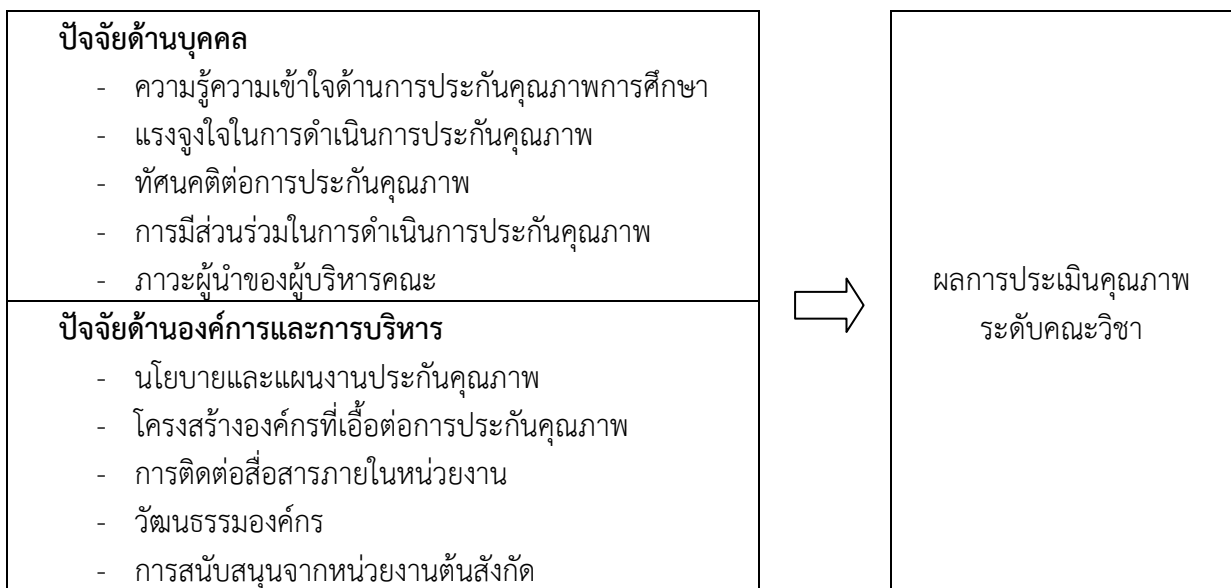
ประโยชน์ที่ได้รับ

ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำไปส่งเสริมการดำเนินงานในคณะวิชาให้มีคุณภาพมากขึ้น และเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สถาบันอื่นอาจนำไปใช้

เป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาและส่งผลต่อคุณภาพของผลผลิตต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร และการสังเคราะห์งานวิจัยต่างๆ ผู้วิจัยได้สรุปปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะวิชา ประกอบด้วย ปัจจัยหลัก 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านบุคคล และปัจจัยด้านองค์การและการบริหาร ดังแผนภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะวิชาตามองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) รวมทั้งตัวบ่งชี้คุณภาพตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอก และทำการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาตามกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยกำหนด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 455 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ มอร์

แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 210 คน ทำการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 191 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดในการวิจัยซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจในการ

ดำเนินการประกันคุณภาพ ทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพและภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านองค์การและการบริหาร ได้แก่ นโยบายและแผนงานประกันคุณภาพ โครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการประกันคุณภาพ การติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงาน วัฒนธรรมองค์กรและการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด โดยเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการประกันคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในระดับคณะวิชา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานประกันคุณภาพกับผลการประเมินคุณภาพภายในระดับคณะวิชา โดยการวิเคราะห์

การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะวิชา โดยรวมทั้งปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านองค์การและการบริหารมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.64 และ 3.57 ตามลำดับ สำหรับปัจจัยด้านบุคคล ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยในการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง 3 ลำดับแรก คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร คณะ ทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพและความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.84, 3.71 และ 3.65 ตามลำดับ และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ แรงจูงใจในการดำเนินการประกันคุณภาพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3.43 ส่วนปัจจัยด้านองค์การและการบริหาร ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยในการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง 3 ลำดับแรก คือ วัฒนธรรมองค์กร นโยบายและแผนงานประกันคุณภาพ และโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการประกันคุณภาพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.68, 3.62 และ 3.62 ตามลำดับ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3.42

ตารางที่ 1 ระดับการปฏิบัติตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวม

ปัจจัย	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ปัจจัยด้านบุคคล	3.64	0.66	มาก
ความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	3.65	0.77	มาก
แรงจูงใจในการดำเนินการประกันคุณภาพ	3.43	0.84	ปานกลาง
ทักษะคิดต่อการประกันคุณภาพ	3.71	0.70	มาก
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพ	3.55	0.87	มาก
ภาวะผู้นำของผู้บริหารคณะ	3.84	0.84	มาก
ปัจจัยด้านองค์การและการบริหาร	3.57	0.73	มาก
นโยบายและแผนงานประกันคุณภาพ	3.62	0.79	มาก
โครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการประกันคุณภาพ	3.62	0.82	มาก

ปัจจัย	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
การติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงาน	3.49	0.86	ปานกลาง
วัฒนธรรมองค์กร	3.68	0.77	มาก
การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด	3.42	0.84	ปานกลาง
โดยภาพรวม	3.60	0.66	มาก

และพบว่าปัจจัยย่อยที่สามารถพยากรณ์ผลสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพในระดับคณะวิชาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คือ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารคณะ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของความสำเร็จในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อใช้ปัจจัยย่อยเป็นตัวพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	B	S.E _b	Beta	t	p
ความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	-.018	.041	-.043	-.435	.664
แรงจูงใจในการดำเนินการประกันคุณภาพ	-.015	.045	-.040	-.335	.738
ทัศนคติต่อการประกันคุณภาพ	.040	.050	.088	.792	.429
การมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพ	-.095	.039	-.261	-2.439*	.016
ภาวะผู้นำของผู้บริหารคณะ	.171	.045	.454	3.776**	.000
นโยบายและแผนงานประกันคุณภาพ	.007	.056	.018	.131	.896
โครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการประกันคุณภาพ	.067	.060	.173	1.126	.262
การติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงาน	-.066	.051	-.179	-1.302	.195
วัฒนธรรมองค์กร	-.042	.054	-.101	-.779	.437
การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด	.026	.049	.068	.522	.602
Constant	3.776	.137		27.561	.000

R = .365, R² = .133

การอภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชาทั้งปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยด้านองค์กรและการบริหารซึ่งพบว่า มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากทั้ง 2 ด้าน ถึงแม้ว่าในด้านแรงจูงใจในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดจะอยู่ในระดับปานกลางก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาได้มีการดำเนินการมาอย่างเป็นระบบต่อเนื่องตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

มหาวิทยาลัยสยามได้มีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในมาอย่างต่อเนื่องเช่นกัน จึงทำให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยต้องมีการดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายและระบบของมหาวิทยาลัย และถือว่างานประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกระดับที่ต้องปฏิบัติ จึงมิได้มีการให้สิ่งจูงใจเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งโดยหลักการแรงจูงใจเป็นกระบวนการพื้นฐานทางจิต (Luthans, 1992) ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคคล ดังนั้น จึงอาจเป็นผลให้ความคิดเห็นด้านแรงจูงใจและการสนับสนุนจากหน่วยงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจจะเป็นความคาดหวังที่ต้องการให้มีเพิ่มมากขึ้น สอดคล้อง

กับ ดนุชา สลิ่งศ์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของนักประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งพบว่า ทั้งแรงจูงใจและงบประมาณเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการดำเนินงานประกันคุณภาพ

ในส่วนของปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา ซึ่งพบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารคณะ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามหลักการบริหารที่ผู้นำเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของหน่วยงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑารัตน์ วิทยาขาว (2541) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา: ศึกษากรณีการนำนโยบายในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งพบว่า ปัจจัยความสำเร็จในการนำนโยบายประกันคุณภาพไปปฏิบัติ ซึ่งปัจจัยสำคัญตัวหนึ่ง คือ ภาวะผู้นำ และชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง (2553) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลมากที่สุดและมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จด้านการประกันคุณภาพ สำหรับการมีส่วนร่วมในการดำเนินการนั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญ จึงได้มีการกำหนดไว้ในหลักการของการประกันคุณภาพที่ให้เป็นความร่วมมือของคนทุกระดับในองค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของเก็ทกนก เอื้อวงศ์ (2546) ซึ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินงานประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ โดยใช้รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร และได้มีการศึกษา

ถึงประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพประเด็นหนึ่ง คือ การขาดความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า มีปัจจัย 2 ประการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพระดับคณะวิชา ประกอบด้วย ภาวะผู้นำของผู้บริหารคณะ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ สถาบันควรมีการส่งเสริมภาวะผู้นำในระดับคณะวิชา ซึ่งแม้ว่าค่าเฉลี่ยในด้านนี้จะอยู่ในระดับมากอยู่แล้วก็ตามแต่สิ่งที่ควรเพิ่ม คือ ทักษะในการบริหารเพื่อสามารถให้คำชี้แนะแก่บุคลากรในคณะวิชา สำหรับในด้านการมีส่วนร่วมควรส่งเสริมให้บุคลากรในคณะวิชา มีบทบาทในการประเมิน ติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงผลการดำเนินงานประกันคุณภาพของคณะวิชา

นอกจากปัจจัยทั้งสองด้านซึ่งพบว่ามีนัยสำคัญต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพแล้วประเด็นที่ควรมีการส่งเสริมเพิ่มเติม คือ การพิจารณาผลประโยชน์ตอบแทนให้กับผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพในระดับคณะวิชา ซึ่งพบว่าค่าเฉลี่ยในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่กว้างขึ้นและเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในดำเนินการประกันคุณภาพภายใน
3. ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำปัจจัยความสำเร็จตามผลการวิจัยที่ได้ไปทดลองปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะวิชาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2546). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฑารัตน์ วิทยาขาว. (2541). การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา: กรณีศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง. (2553). รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

دنوخا สลิวศ์. (2556). นักประกันคุณภาพการศึกษา: การเป็นตัวแทนแห่งการเปลี่ยนแปลงนวัตกรรม. วารสารนักบริหาร. ปีที่ 33. ฉบับที่ 1 (มกราคม – มีนาคม).

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). (2555). คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ.2554-2558) ระดับอุดมศึกษา. สมุทรปราการ: บริษัท ออฟเซ็ทพลัส จำกัด.

Green, Diana. (1994). "Trends and Issues" In International Developments in Assuring Quality in Higher Education. London: The Falmer Press.

Luthans, Fred. (1992). Organizational Behavior, 6th ed. Singapore, McGraw-Hill.